

## פתאום יגיעו הגעגועים...

בס"ד, תקשור עם בנימין, ירושלים, י"ג טבת תשע"ח

מְשַׁבְּנֵי אֲחֵרֵיךָ נְרַצְחָה... אִם תַּעֲרִירָה וְאִם תַּעֲרִירָה אֶת הָאֲחֵרֵיךָ...

הגעגועים האלה, יהיו להם געגועים חזקים ביותר להגיע קרוב מאד-מאד לאמת, לקב"ה.

והגעגועים האלה לא ירגעו עד שנגיע לבית המקדש. ואז זה ישאר איתנו, וככה תהיה הבחירה האחרונה. הבירור האחרון יהיה בלי בחירה, לא תהיה אפשרות בחירה, כל יהודי – לא תהיה לו ברירה איך להילחם נגד זה, כל יהודי – זה יתפוס אותו מהראש עד אצבעות הרגלים, בתוך הלב שלו, בתוך הקישקעס (המעיים) שלו, בתוך הראש שלו, הוא לא יוכל להילחם נגד זה. יהיו לו געגועים לאמת, געגועים לצניעות, געגועים לכל מה שטוב, לכל מה שכתוב בתורה. הוא יבכה, הוא יבכה שהוא כל כך מחפש את האמת, הוא כל כך לא ידע מה לעשות עם עצמו, עם התשוקה להגיע רק לאמת.

ואז יגיע משיח, ונראה בעינינו את האמת. ואז יקרו כל מיני דברים שכתובים בנבואות, ואנחנו נגיע לגאולה השלמה בע"ה – כל עם-ישראל, כולם, ילדים ונשים וגברים, אבל זה לא יהיה הרבה, לא הרבה. זה יהיה משהו דומה למספר של האנשים שיצאו ממצרים. והרבה יעלמו, הרבה 'כביכול-יהודים' יעלמו כמו במצרים במכת-החושך.

כל יהודי, כל יהודי אמיתי שיש לו נשמה של יהודי אמיתי, יש בתוך הנשמה הזו אהבה בלתי-בעלת-גבול, אהבה לקב"ה ולתורה, וה' יפעיל את זה חזק, ואז אף אחד לא יוכל לעצור את עם-ישראל. הרשעים יעלמו והאהבה תישאר. מעט גוים שנחשבים טובים ישארו, אבל עם-ישראל יהיה שלם.

כלנו נולדים עם הַרְגֵשׁ הזה, לפעמים מוצאים את זה גם אצל יהודי שהוא רחוק, כשהוא רואה יהודי חרדי או ילד חרדי, עם פיארות, עם ציצית, וזה תופס לו את הלב, והוא אפילו גם לא יודע למה, אבל זה תופס לו את הלב, וזה מתחיל את הגעגועים, זה מפעיל את הגעגועים שיש בלב, הגעגועים הללו שכל הקשר עם העבודה זרה לסוגיה כמעט גמר את זה, 'כאילו', אבל זה אף פעם לא נגמר, רק צריך איזו שלהבת, איזה אור פתאומי בכדי להדליק שוב את הניצוץ הזה, וזה מה שיקרה, וכך ה' יציל כל יהודי.

יש שאלות?

**ש. אמרת בעבר שהרחוקים יהיה להם מאד קשה להגיע לאמת,**

**אבל כעת אנו שומעים שזה יגיע אליהם באופן אוטומטי...**

ת. יהודים שהם לא דתיים – לא יהיה להם קשה, זה פשוט יהיה קצת עם כאבים, כי הם לא יבינו מה זה. הגעגועים האלה – ליהודי שהוא שומר מצוות הם הנאה גדולה, אבל בשביל מי שהוא לא רגיל לקיום מצוות, הם מרגישים איזו הנאה, אבל הם לא יודעים על מה להלביש את זה, מאיפה זה צריך להיות, מה זה צריך להיות. זה יהיה בלבול בשבילם, אבל זה ימשוך אותם. ה' ימשוך אותם עם הגעגועים האלה, הגעגועים להיות שלם, להיות אחד עם הקב"ה.

**ש. באיזה שלב זה יקרה?**

ת. בשלב הסופי של ה'גוג ומגוג', בערך אז, ואולי זה יגיע בשלבים, בכדי להוציא, למשוך את כל היהודים.

אני מאד עצוב. יש איזה שקט שמפריע לי מאד מאד. הרעש בעולם קצת נרגע, אמנם שמחה וששון באירן, ויש איומים מפה ומשם, ומתחת לרדאר כולם מתכוננים למלחמה, אבל שקט. וגם פה, בארץ ישראל, שקט! נכון, נפלו שלשה טילים בדרום ופוצצו איזה בנין, אבל יחד עם זה שקט. והשקט הכי קשה לי זה השקט שפתאום כל החרדים שנלחמו נגד הגיוס – נעלמו! שקט! שקט! שקט!

אין הפגנות גדולות. הכל שקט. נכון, היום בזכרון-משה יש איזו אסיפה, אבל בסך הכל שקט. וזה מפריע לי מאד מאד. וכאילו, מה? שכחנו?! המצב בארץ כל כך קשה, החילונים מנסים לגמור את היהדות, רצח בדם קר! הם בטוחים שברגע שיעשו את זה הם יהיו השולטים, ושהם יוכלו לעשות כל מה שהם רוצים, לחלל שבת, לעשות מה שרוצים.

והם מנסים כל יום, ברדיו, באינטרנט, בכל מיני מקומות, לצייר את החרדים כאויבים. התמונות שהם מציירים במלים שלהם את החרדי – זה מזכיר לי את הקריקטורות של הנוצרים איך שהם ציירו את היהודים. הם שכחו שהם 'כאילו יהודים', אבל לא, הם עדיין רוצים להיות מדינה כמו כל המדינות, הם לא רוצים לתת לנו לחיות כיהודים שומרי-מצוות. מה פתאום?! לסגור בשבת?! כל יהודי יכול וצריך ליהנות מן השבת כפי שהוא רוצה ח"ו, ולא איך שהתורה מצוה.

הם לא תפסו את האמת, אחרי כל כך הרבה שנים, מאדם הראשון ועד היום, מאברהם אבינו ועד היום, לא תפסו שזה לא ילך! שהקב"ה הוא הכל-יכול, הוא הבורא של העולם כולו עם כל מה שיש בו, ועם כל הכוכבים ועם כל מה שיש בכל הקיום. הוא ברא את כל המציאות שקיימת בכלל. והם רוצים להילחם נגדו, כמו אותו הטיפש שקראו לו נמרוד, עם עוד הרבה טפשים כמוהו, אנשים שהיו בטוחים שהכח שלהם, חס ושלום, יותר מהקב"ה. והם כולם נפלו, ונעלמו.

והדור הזה מלא עמלקים, מלא מכל הרשעים שחיו אי פעם, ויש לנו אוסף לא-קטן מהרשעים האלה פה בארץ-ישראל ובתוך מה שהם קוראים 'מדינת-ישראל'. אבל זה לא יעזור להם כלום, הם לא יוכלו לנצח את הקב"ה, ואפילו אם יהיו רק עשרה יהודים, גברים, מְנִיץ, להילחם נגדם – זה יהיה מספיק, זה יהיה מספיק בשביל לגמור אותם לְנֶצַח.

אבל הם לא מבינים את זה, הם בטוחים שהם יכולים לשרוד ולהפוך את המקום הזה למרכז לעבודה זרה. הם בטוחים שאפשר לבנות על הקבר של דוד המלך ועל הר-הבית מקדש לעבודה זרה, ח"ו. אבל זה מה שהם רוצים לעשות, ימח שמם וזכרם!

אבל מה שעומד להיות, דיברנו כבר, יהיו זמנים מאד קשים, מאד מפחידים. אני כל הזמן אומר ליהודים: לא לפחד, זה לא יעזור לפחד, רק להידיבק לה' עוד יותר חזק, אבל לא לפחד, לא לפחד!! אבל מה שיהיה כן – זה שהזמנים יהיו קשים ביותר. והיהודים האמיתיים – לא יצטרכו לחפש אותם, ולא יצטרכו להעביר אותם בכל מיני נסיונות בכדי שנראה מי הם, כי פתאום ה' ישלח לעוה"ז געגועים! וזה יהיה רק לנשמות היהודיות, רק הם יקבלו את

ש. מה תפקידם של הגעגועים, האם זה חלק של הסייעתא-דשמיא לעזור ליהודים לצאת מן הכלכלה?...

ת. הגעגועים האלה - זה הלב היהודי שתמיד קשור להקב"ה. זה לא לב, זה מעבר ללב. הגעגועים - זה הדבקות של היהודי לקב"ה, שהחילונים כבר לא מרגישים את זה בכלל, רק משהו מיוחד מדליק את זה לעתים, ואז הם מרגישים את זה, מרגישים שהם רוצים לחפש בית-כנסת, הוא רוצה להיות חלק מזה. הרבה מהם נשואים לגוים, וזה פתאום קורה להם, אז איך הם יכולים לרוץ ולברוח מזה? הם לא יכולים לברוח מזה. הגעגועים האלה להיות אחד עם ה', להיות מתחת כנפיו כביכול - זה משהו שכל יהודי יש לו את זה, ורק ליהודים יש את זה, לגוים אין את זה, אפילו הגוים הטובים - אין להם את זה. זה רק הבנים והבנות של הקב"ה, שהם עם ישראל, העם שה' בחר להיות ה... עם ה' הידיעה, ה... ה... העם שלו [אתה בחרתנו מכל העמים].

האם אף פעם לא הרגשת געגועים, משיכה חזקה לתורה שאתה לומד?! האם אתה לא מרגיש אחד עם התורה שאתה לומד?! אתה בעל תשובה, בטח שהרגשת את זה, וזה הדבר הכי חזק והכי חשוב שיש ליהודי, ובגלל זה גם כן הנשמה שלו נצחית, היא לא יכולה למות, היא רק יכולה לפשוט צורה ולקבל צורה אחרת, אבל לא למות, אין כזה דבר!

ש. הגעגועים האלה - למה ה' ישלח אותם דוקא בשלב ההוא? מהו התפקיד שלהם?

ת. אני אמרתי, להביא את היהודים בחזרה לתורה ולמצוות ולקב"ה.

ש. ואלה שבין כך קרובים הם לה', מה יהיו בשבילם הגעגועים האלה?...

ת. יש יהודים שבטוחים שהם קרובים להקב"ה, יושבים ולומדים, וכוד' אבל תאמינו לי, געגועים לקב"ה - לא הרבה מרגישים. לשבת ולהתבודד, להתבודד עם הקב"ה, איך מוצאים את הקשר? צריכים להתגעגע אליו, צריכים לאהוב אותו, צריכים לחכות להיות לידו כביכול, להיות אחד איתו, ולהרגיש שהוא שמה. אלו הם הגעגועים. בן אדם שיש לו אבא ואמא שהוא אוהב, הוא נוסע לאיזה מקום, יש לו געגועים מאד חזקים לראות אותם, הוא מרגיש לא טוב שהוא כל כך רחוק, הוא יכול לבכות מתוך הרגשה שהוא בודד, שהוא רחוק מכל אלה שאוהבים אותו ושהוא אוהב אותם, אבל כשהוא בא הביתה הוא כ"כ שמח, הגעגועים פשוט נהפכים לאהבה, אהבה שאי אפשר, אי אפשר לשבור את זה, אי אפשר למחוק את זה, זה משהו 'עד הסוף'.

ש. האם ניתן לומר שהגעגועים המיוחדים האלה זה יהיה אות וסימן ליהודים שהם עומדים להפגש עם הקב"ה, כמו שלפני שנפגשים עם מי שמתגעגעים אליו הגעגועים מתחזקים יותר ויותר...

ת. כן, אבל זה לא סתם אהבה, זה להיות אחד עם ה', לא סתם אהבה, זה לא אהבה כמו שמרגישים בין אדם לזולתו או בין בני זוג, זה הרבה יותר חזק, הרבה יותר עם משמעות, הרבה יותר קרוב לאמת. הרב ..., האם אתה מבין שמה אני מתכוין?...

ש. זה פשוט, כתוב בפיט' 'ידיד נפש': 'משוך עבדך אל רצונך', מבקשים כל כך הרבה, 'פתח להם נועם ורצון לפתוח שערי רצונך', אז הנה סוף-סוף זה מגיע...

ת. בדיוק, בדיוק, בן אדם שהוא מרגיש שהגאולה כמעט פה, הוא מרגיש את השכינה ואוהב את השכינה, אוהב את השכינה, הוא רוצה להיות קרוב לשכינה, עם הכל-הכל - זו האהבה הכי גדולה בשבילו, יותר מאשר עם בן זוג, יותר מאשר הילדים, יותר מכל דבר, רק להיות אחד עם ה'. זה געגועים של מי שחש שהוא רחוק מזה מכיון שאנחנו בגלות, ומה לעשות, הגלות עושה מחיצה, הפרדה בינינו לבין

הקב"ה. ואנחנו רוצים להגיע קרוב, לחבק, לחבק אותך, להרגיש אותו כביכול. אבל בלי זה, אם לא נגיע לזה - אנחנו יתומים, אנחנו מסכנים, אנחנו חייבים את האהבה הזאת, כי האהבה הזאת, זו האהבה! אין אהבה אחרת באמת! יש 'כאילו אהבה'. [ר' בארוכה רמב"ם סוף פ"י מהל' תשובה: '].

בין בני אדם, אפילו בעל ואשה, כשאחד מסתלק מן העולם, בסדר, השני מתחתן עוד פעם, אולי זה כואב, אולי זה כואב יותר, אבל להיות עם המחיצה, שלא יכולים לעבור את המחיצה המפרידה הזאת בינינו ובין הקב"ה - זה הכאב הכי גדול! וזה גורם לגעגועים, לגעגועים שאפשר להשתגע מהגעגועים האלה [נפשי חולת אהבתך...]. [ובדיוק כמו שהרב ... אמר, זה נמצא בתוך כל כך הרבה שירים, ובכל כך הרבה מקומות, ובמזמורי התהלים... זה שהנשמה שלנו תתחבר שוב להקב"ה.

ש. בשבוע שעבר הגעתי להבנה מהו הענין של הקרבת קרבן, כשהקרבן נשרף כולו עולה לה'. סיפר לי משהו שהוא עבר רגשות כאלו חזקים של אהבה והשתוקקות אל ה', הוא חשב, הוא הרגיש שהוא כל כך צמא לקרבת ה', שהוא ממש משתוקק להתאדות, להתבטל, להתחבר כליל אל ה' יתברך. ולפי מה שהוא סיפר הבנתי אני שזה בעצם המהות של ענין הקרבת קרבן בדיוק, כשהקרבן עולה על המזבח ומתבטל לגמרי אל ה' יתברך...

ת. זה בדיוק זה. ומי שלא הרגיש את האהבה הזו - הוא צריך לעבוד כדי להגיע לזה, אבל ברגע שמרגישים את זה - זה פשוט 'בולע' את הבן-אדם, את כל כולו בשביל הקב"ה.

ש. אפשר לתת לזה גם דוגמה מדבר ידוע. זה כתוב בספרים הקדושים, וגם יש אנשים שמתו מוות קליני, אפילו אנשים שרחוקים מה', הם כולם סיפרו שהם ראו, הם הרגישו את האור של אהבת ה' יתברך, 'כי לא יראני אדם וחי', כתוב, אבל בשעת המוות חשים את זה. הם הרגישו כוז אהבה שבחיים לא היתה להם, כוז הרגשה נפלאה בעולם הזה. הם אפילו כ"כ רצו להישאר שם, בעולם ההוא, זו העוצמה האדירה של אהבת ה' אלינו.

אז ברגע שהקב"ה יפתח את המחסום, וישחרר קצת את האהבה העצורה והחסומה, האהבה שהוא עוצר אותה מלהקרין את האהבה אלינו, ברגע שהוא קצת ישחרר את החסימה, והוא יאפשר לאהבה הזאת להקרין אלינו, אז נרגיש כוז אהבה שזה יהיה פשוט ביטול הבחירה...

ת. נכון, זהו הבירור האחרון. אנחנו רואים שישנם הפגנות ורואים שיש כל מיני דברים שעושה בירור בין הטובים והרעים. הכנסת רוצה לעשות כל מיני דברים נגד הדת, נגד הדינים שלנו, נגד התורה שלנו. אבל כל זה - זה סוג של בירור שטחי, אבל מה שאנחנו מדברים - זהו הבירור. הבירור האחרון והסופי - זה מה שזה יהיה - הגעגועים.

ש. אבל איך זה יהיה בירור אם זה בעצם מתנה מאת ה', אז איפה הנסיון כאן?...

ת. זה בירור בגלל שהאחרים לא יהיה להם את זה, רק היהודים האמיתיים. הוא ישלוף את היהודים האמיתיים עם האהבה הזו, עם מי שירגיש את זה.

ש. אז כשזה יגיע - כל האחרים לא יבינו. ה' יתן ליהודים שלו 'איתות', והם כל כך ימשכו אחריו, ירוצו אחריו, והאחרים ישאלו: "מה מושך אתכם?", לא יבינו את זה [ר' פיט' אקדמות: '].

ת. נכון, הרב... אתה מבין?

ש. הם ישאלו 'מה אתם משתגעים? מה קורה לכם?' אבל בעצם תמיד הם חשבו שאנחנו משוגעים...

ת. העיקר הוא שה' לא יחשוב שאנחנו משוגעים... [ר' עדיות פרק ו']

ש. נתבקשתי לשאול על ידי אחד המאזינים שלנו, הרבה פעמים דברתם על 'קרוב, קרוב מאד, בעתיד הקרוב', האם תוכלו לתת מועד מוגדר כדי שאנשים יוכלו להבין בדיוק באיזה תאריך מדובר?... הוא רוצה לדעת בדיוק...

ת. מאד יפה שהוא רוצה לדעת, אבל אני לא יכול לתת לו בדיוק מדויק. ולא רק זה, כל אלה שעשו כל מיני חשבונות – בינתיים אף חשבון לא התקיים בדיוק, זאת אומרת שאולי ה' שינה את הדברים. אבל תסתכלו על מה שקורה בעולם ותגידו לי אם העולם יכול להמשיך ככה. אי אפשר להאמין שזה יקח עוד הרבה זמן... אין ארץ שלא מתכוננים בה למלחמה, מתי היא כזוה דבר? כך היה לפני מלח"ע הראשונה, ולפני מלח"ע השנייה, ועכשיו זה לקראת מלחמת עולם שלישית. אין ארץ שלא מתכוננת למלחמה. יש שמועה שאומרים עכשיו שרוסיה מתכננת איזה 'בליץ', התקפה מהירה וחזקה ביותר, להשתלט על כל אירופה.

ש. אחת התופעות החדשות והמעניינות שבתוך כל הארצות הערביות יש מהפכות פנימיות מדהימות, לבנון, ירדן, סעודיה, וכעת אירן.. וחץ ממה שקורה בסוריה, עיראק מצרים וכו'... כל הארצות הערביות! אין מקום שקט...

ת. נכון, זה כל העולם, אז מה אתם חושבים שזה ימשיך? זה לא ימשיך, זה יגמר. זה על סף התפוצצות, ואם זה על סף התפוצצות... אז זה אומר שהכוכב קרוב.

ש. בנימין, האם לדעתך מיד בסיומו של תקשור זה עלינו להכנס לסופרמרקט, ולקנות מוצרי-אוכל, שתיה, נרות וכדו' בכדי להתכונן למלחמה?...  
ת. אני הייתי מציץ.

ש. כתוב בספרים שעשרת-השבטים יבואו ויעזרו לעם-ישראל בעת צרתם הגדולה...

ת. אני לא יודע, אבל אני סבור שזה לא יהיה עכשיו, זה יהיה לקראת הסוף.

ש. האסיר רובושקין שהשתחרר, איזו התפרצות של שמחה היתה בקרב הציבור היהודי... מה זה אומר?...

ת. רובושקין זה יהודי טוב, תמיד הוא היה יהודי טוב. הוא יהודי רציני, יודע ללמוד, איש עסקים. הם לקחו אותו והעמידו אותו שם באמריקה למשפט, וזה היה משפט לא-הוגן, אנטישמי לגמרי, על כך שהוא החזיק עובדים זרים. אבל כולם עשו זאת, היו גם גוים שעשו את זה ולא הלכו לבית סוהר. ונתנו לו עשרים ושמונה שנים! (כך זה היה אמור להיות באותו זמן, אח"כ זה השתנה ל-27 שנים) וזה היה פשוט וברור שהבסיס של זה היה אך ורק אנטישמיות. וזה עבר בשלום, ולא יכלו לעשות כלום. אבל לקח שמונה שנים ושמונה ימים עד שהקב"ה שיחרר אותו...

ש. ומהו המסר בשבילנו?...

ת. זה מעין 'מיני-גאולה'. גם הוא לא היה מוכן לצאת, פתאום באו ואמרו לו: צא, הוא תפס את מה שהיה יכול לתפוס ורץ החוצה. סיפרו שזה היה בדיוק כשהוא נטל את הידים לסעודת-חנוכה, ופתאום באו ואמרו לו: תסתלק מפה, זה לא המקום שלך... ואז כל בורו-פארק, בכל מקום שהוא הלך, גם בלובביטש וגם בסאטמר רקדו אתו ושמחו אתו, אף שהם לא כל כך תמיד אוהבים אחד את השני... אבל כולם שמחו, היו שבכו משמחה, למה? כי הם ראו את זה כסימן מאת ה' שהגאולה השלימה תבוא בעתיד הקרוב!

ש. היה עכשיו צום עשרה בטבת, השנה יותר מבכל שנה התפרסמו דבריו הנוראים של החתם סופר שמדי שנה בעשרה בטבת יושבים בית-דין של מעלה לשפוט האם השנה יבנה בית המקדש ואכן תבוא הגאולה אם לא. בשנה הזו היתה התעוררות עצומה לדברים האלה... כי אנשים מרגישים שמהו קורה, שצריך להתכונן למשהו גדול...

ת. בודאי בודאי, כולם באמריקה מדברים, החרדים מתחילים, הם מתחילים, אי אפשר להגיד 'כולם', יש עוד את אלה שסתומים עם הגשמיות, אבל יש כאלה שמתחילים לראות ולהבין שהעולם מתמוטט, ושהשקר מתפורר. והם מפחדים. עכשיו שמענו שגם מפחדים שם לצאת לרחוב, יש ממש פחד מהערבים לצאת החוצה לרחוב...

ש. איפה?...

ת. באמריקה, בניו יורק. יש מלא ערבים שם, ומפחדים מהם.

ש. גם בברלין ובגרמניה יש מקרים מדאיגים...

ת. באירופה ישנה אנטישמיות 'מצל ומעבר', וזה ממש מתחיל כמו שזה התחיל בגרמניה לפני מלח"ע השנייה. שנאה כזאת לא ראינו הרבה מאד זמן. ולא דוקא מתוך המהגרים לאירופה מארצות-ערב, לא, זה האירופאים עצמם!

ש. מוגלה הזו שפורצת עכשיו, האנטישמיות הזו, נועדה אולי להביא את היהודים הנה לפני שתפרוץ המלחמה, בכדי שיהיו מוגנים פה בארץ ישראל...

ת. זה בשביל כל יהודי אמיתי, עם לב יהודי, שיתגעגע, שיתפוס מה שקורה, שיבין טוב מה קורה, ושיקחו את ה'פקעלאך' (את החבילות) שלהם ויברחו... לא לדאוג, אל תחשו, לא ישארו כאן ציונים שרוצים להפוך את זה למשהו גויי. היהודים יגיעו לפה, וזה יהיה משהו יהודי, יהודי אמיתי, קרוב לה'.

ש. אז למה רבנים לא אומרים שיתכוננו כבר לעלות לארץ - מי שרק יכול?...

ת. ולמה לא אמרו לפני מלח"ע השנייה?...

ש. זו היתה גזירה...

ת. וגם עכשיו. זה בירור.

ש. ומה דעתך על התפילות שהיו, העצרות שהתקיימו ביום עשרה בטבת - האם זה פתח שערים בשמים?... היו רבנים מכל החוגים והעדות, באחדות נפלאה...

ת. ממש, ממש, זה מאד מאד חשוב. אלה שבאו לתפילות, אלה שהתפללו חזק-חזק בשביל הגאולה - לא לדאוג, הם בודאי ובודאי יהודים-אמיתיים. זה מאד חשוב, ואלו הם יהודים. והלואי שכל עם-ישראל יהיה באחדות כזאת, אז ה' היה מקצר לנו בהרבה את הגלות המר הזה. זה הכל מוסיף לנו זכויות.

ש. מה התכונת שמציירים את היהודים בצורה זוועתית כמו בגרמניה, איפה זה קורה, האם זה ברחבי העולם או בא"י?

ת. בארץ ישראל! זה חוץ ממה שקורה בעולם. בעולם בודאי שיש כזה סוג של אנטישמיות, כולל ציורי-קריקטורות, בטח, אבל פה בארץ! שלא נדע ושלא נשמע רדיו, אבל ברדיו הם מתארים את החרדים בצורה... ה' ישמור, כי הם רוצים להיפטר מכל היהודים-האמיתיים פה בארץ, הם רוצים להפוך את זה פה לעבודה זרה, את כל ארץ ישראל, ח"ו.

ש. העי"ר עם הסעו"ח הם השולטים פה, מנצלים את התרדמה הכללית, נכנסים ומשתלטים פה, ומשנים בלי סוף את הכל, וכמו שאמרת פעם: אנחנו נקום יום אחד בבוקר ונגלה שהכל השתנה!  
ת. זה כבר קורה.

ש. שמעתי על הרה"מ של קנדה בתקופת מלה"ע השנייה, קינג, שהוא היה מאנשי התעשייה של רוקפלר, והוא תמך בהיטלר בשנים הראשונות של שלטונו...

ת. סליחה, זה לא רק הוא, זה גם רוטשילד, גם וונדרבילט גם רוקפלר, כולם תמכו כספית בהיטלר.

ש. הייתי בכותל-המערבי ביום עשרה בטבת והודעזעתי. הוציאו שם את המחיצה הישנה שתמיד הפרידה בין עזרת-הגברים לעזרת-הנשים, ובמחיצה החדשה ששמו במקומה, לא זו בלבד שחלק ממנה הוא קצת שקוף, גם זה חתיכות-חתיכות, ובין כל חתיכה יש רווח גדול, ומי שמסתכל רואה את הנשים... ממש מעורר פלצות! אז איך זה שכולם שותקים?..

ת. נכון! איפה היהודים? היהודים שותקים. זה השקט שדיברתי עליו, אבל עוד מעט, עוד מעט ה' לא יהיה בשקט, הוא ימשוך את הילדים-האמיתיים שלו, את אלו שנאמנים איתו, ואלה האחרים ייעלמו יחד עם המחיצה שלהם.

ש. שומעים עדויות על אנשים רבים, מימין ומשמאל, שנופלים להשכלת האקדמיות, מכל החוגים, חסידיים וליטאים, גברים ונשים, המונים... מזעזע...

ת. למה באמריקה נשים הולכות לאוניברסיטה ויושבות יחד עם גברים אחרים, למה? זה מה שהם רוצים לעשות. והחילונים לא אומרים: טוב, אתם צריכים לאפשר לנו, החילונים ליסוע בשבת... אז ניתן לכם, היהודים החרדים, לחיות חיים של חרדים, לא, זה לא, זה נגד החוק...

ש. אבל איך זה שהאנשים כל כך סתומים, לא מבינים דברים כה בסיסיים של יהדות?..

ת. זה לא שהם לא מבינים, הם כן מבינים, אבל הם רוצים את העולם של העגל-הזהב. הם לא רוצים לשבת בבית ולטפל בילדים שלהם, הם רוצים את העולם עם כל התאוות שלו.

ש. בזמן האחרון שמענו על הרבה ילדים ותינוקות מסתלקים, לא עלינו...

ת. ה' פשוט מזהיר אותנו. הוא לוקח את הילדים, שלא נדע, כי הילדים זה מה שאנחנו אוהבים הכי הרבה, ובוזא אולי אנחנו נשים לב. על הילדים זה כואב יותר מאשר על המבוגרים, זה עושה לנו כאב שאי אפשר להתפטר מזה, אבל גם זה לא מזיז אף אחד, אולי בודדים.

ש. וגם בענין גיוס הבנות, ממש מתחילים בפועל לעשות כל מיני תקנות בשביל לצמצם את הפטורים של הבנות הדתיות, ונלחמים לקחת עוד ועוד בנות דתיות אל תוך הטינופת של הצבא, ומנסים אפילו אצל החרדיות...

ת. בגלל זה צריך להיות סוף עכשיו. בגלל זה חייבת להיות מלחמה. אין משהו אחר שיעצור את כל זה, צריך להיות משהו בשביל לעצור את הכל.

ש. אך הפעם זה יהיה שונה, אני מניח שהפצצות יהיו הרבה יותר אפקטיביות, במלחמה הזו. מספיק שתחנת-החשמל מופגזת, ויש חושך, אין טלפונים ואין חשמל, ואין מחשבים ואין כלום...

ת. אנחנו לא צריכים לדמיין שום דבר, הקב"ה יש לו את הדרכים שלו שאי אפשר לחלום את זה. כתוב בזהר שארץ-ישראל תיראה כמו תיבת-נח, היא תצוף על המים... אז מה זה אומר? איך זה יכול לצוף על המים? אבל לא רוצים לדעת, כי הזהר זה לא מספיק בשבילם, זה לא מספיק מקור חזק עבורם...

ש. אני מבין שהקרחונים נמסים הרבה יותר בקטבים, ולכן הימים גוראים...

ת. נכון, מזוג-האוויר מאד משונה וקר, ואם שומעים את מי שנמצא ברדיו או בטלביזיה או באינטרנט, שם הם אומרים: 'אוהו זה כלום, זה תמיד קורה', זה שקר! שקר! שקר! וכל העולם הולך להתפוצץ.

ש. הצחוק עם ההכשר של הפיאנות... גילו שזה כלום, אין שום אפשרות פיקוח לבדוק שזה לא עבודה זרה... זה סתם משהו כזה לצאת ידי חובה...

ת. טוב, אבל בכל אופן יש נשים שמרירות את הפאות ושורפות אותן. לא כולן, כי רוצות להיות חלק של החברה הזו, החברה של חבושות-הפאות - אז הם לא יעשו את זה, הן לא תשרופנה את הפאות, כי לא חשוב להם הקב"ה, יותר חשובה להם החברה ומה שיגידו.

וההכשר לא יכול להיות הכשר, כי כל התעשייה של הפיאנות זה ע"י המאפיה, בעיקר המאפיה הרוסית, הם כן לוקחים שיער מן הנשים שלהם, שיער רוסי, אבל השיער שעושה את הצורה של הפאה זה היהודי, ואז אין שום בן-אדם שיכול לשלוח לשם משגית, כי אם הוא יגיד שזה לא בסדר - אז הם פשוט יהרגו אותו. אבל לא רק זה, איך אשה יכולה לחלום, כשהיא מסתכלת במראה והיא לובשת פאה ארוכה מתולתלת, עם איפור, ועם שמלה לא צנועה, ועם גרביונים שקופות, איך היא יכולה לחשוב שהיא צנועה?! איך היא יכולה לחשוב שהיא ככה יכולה להיכנס לגן עדן?! היא צריכה להיות מאד טיפשה או רשעית.

ש. באותה מידה אני שואל, אברך שגדל על הספה"ק מסילת ישרים, שכותב לבן אדם: תבדוק, כי כל קולה צריכה בדיקה... [מדת הנקיות, פרק י"א] והם רואים מה קורה פה, אז איפה הזהירות, איפה ה'סור מרע? איפה כל התורה שלהם בשעת מבחן? למה לא משתמשים בזה בשביל להבין שזה שקר?..

ת. כבר אמרו הגדולים בדורות הקודמים שבדור הזה, לפני משית, יהיו לנו רבנים כמו 'שומשומים', וזה מה שיש לנו, וכל השומשומים - הם אלה ששולטים.

ש. לפיד עולה מאד בסקרים... אבל מצד שני, אני יותר מודאג מ'המפלגות-החרדיות' מאשר מהמפלגה יש עתיד של לפיד...

ת. לא לדאוג, הוא ייעלם, כמו שהוא עולה - ככה הוא יעלם. והמפלגות החרדיות? הם השיא של הכנסת, השיא של החברים בכנסת, הם הכי-הכי הכי חזקים בכנסת. זה ממש מקום בשבילם, ושמה הם ישארו...

ש. גילו שהעסקנים החרדים הבכירים, כל אלה שעומדים בנקודות מאד חזקות בעסקנות החרדית, הם עוברים מסלולי-לימוד של הריפורמים שמממנים אותם בקורסים והזרכות איך לעשות לחרדים ריפורמה ושינוי, להיות סוכני-שינוי בשביל להפוך את הציבור החרדי למשהו עם תרבות אחרת, שונה ממה שהם היו...

ת. מה אני אגיד, זה פשוט מראה לנו מי יהודי ומי לא. הם בודאי לא יהודים, אין להם בכלל לא את השכל ולא את הלב ולא את המבנה של יהודי, עם הגעגועים לאמת.

ש. גם אומרים שבצבא אי אפשר להתקדם שם מי שלא עובר דרך המוסדות של הקרנות שלהם עם כל הקשרים שלהם...

ת. זה הכל שייך לסעה"ח.

ש. היום זה היום האחרון של שנת הנוצרים - 2017...

ת. זה לא של הנוצרים, אמנם נוצרים משתמשים בלוח הזה, אבל זה של הטיפשים, השיכורים המטומטמים. איזו טיפשות, לעמוד בטיימס-סקוור, לחכות לאיזה בלון שנופל, בקור, קור-כלבים יש שם עכשיו,

והם עומדים שם בשלג ובקרח כמו גלמים, ומחכים שאיזה כדור נופל עד למטה, להגיד 'יאהה יאהה יאהה' ולהשתכר...

ש. בגמרא במסכת עבודה זרה מוזכרים החגאות האלה, שזה חגים של העובדי עבודה זרה... [דף יא.]

ת. רוב הנצרות מבוססת על עבודה זרה, העבודה-הזרה שהיתה להם לפני שנהיו כביכול נוצרים. ורוב הדברים מה שהם עושים בכל הטקסים שלהם בנצרות - זה לקוח ישירות מטקסים של עבודה-זרה, כמו העץ של חג-המולד, והגרביים עם המתנות מעל האת, וכל הדמויות המטומטמות שלהם, שזה ממש-ממש סמל של עבודה זרה.

ש. כתוב במדרש שבשנה שמלך המשיח בא מלך פרס מתגרה במלך הערבי, וזה ממש קורה עכשיו, היה בזמן האחרון אפילו איזה טיל שירו מתימן לכיוון שלהם, לסעודיה...

ת. הנבואה כבר התקיימה, אין מה לומר, אין שום ספק, נבואה זו כבר התקיימה.

ש. ומה דעתך על ההפגנות נגד השילטון באיראן?

ת. אני לא יודע מה להגיד על זה, אבל זה עוד דבר שקורה, עוד דבר של אי-שקט.

ש. דברים מעניינים מיוחדים מתרחשים, דברים שלא קרו כדוגמתם, לפחות לא בחמשים השנה האחרונות. האם כל המהומות שקורות כעת בכל הארצות הללו, האם זה קשור לסהעה'ח'?

ת. הכל-הכל-הכל שייך, הכל הכל שייך. תבינו שהסעה'ח' או האילומינטי (הנאורים, קבוצה סודית בתוך הבונים החופשיים) הם בטוחים שהם שולטים על כל העולם, בדיוק כמו נמרוד, הוא בנה את המגדל, והגיע עד לעננים, והם היו בטוחים שכבר יכולים לזרוק חיצים לתוך הענן, עד לקב'ה ח'ו'. איזה טיפשים... וזה כך גם אלה שעכשיו, הם חושבים שהקב'ה יתן להם לקלקל את העולם שלו, שהוא ברא, שהוא יתן 'הסכמה שבשתיקה' על זה. אבל ה' הוא שהביא אותם, את כל הרשעים הכי גדולים, בחזרה לעולם הזה כעת, ועכשיו הוא יגמור את כולם ביחד.

ש. האם הם יגיעו כ"כ גבוה?...?

ת. הם לא יגיעו אפילו לעננים...

ש. כעת רוצים להגיע למאדים, לשלוח שם חללית מאוישת...

ת. ה' ישלח אותם, אבל לא למאדים...

ש. אנחנו פה עושים איזו השתדלות קטנה למטה עם התפילות והמחאות, אבל מחכים שה' יעיר כבר את ההתעוררות מלמעלה, שיעיר את האהבה...

ת. בדיוק, היהודים צריכים לעשות את רצון ה', וזהו רצון ה'.

ש. בענין השבת, נראה שכאן בארץ יש מלחמה מיוחדת קשה ביותר...

ת. תמיד יש את המלחמה על השבת, אפילו בין היהודים ישנה מלחמה אחד עם השני על השבת. אבל זה יעלם גם כן, כי לא יהיו בכלל חילונים פה, החלק של הרשעים שביניהם שעובדים להפריע יותר את השבת. רק קצת סבלנות! ה' יקח אותם, ובינתיים אנחנו צריכים להילחם נגדם ונגד החילוניות שלהם שמנסה להרוס את היהדות, ח'ו. מי שאמיתי - באמת עלול להתעייף ולהרים ידים, אבל אסור להרים ידים, צריכים להמשיך, אבל זה לא יעצור את זה, ה' הוא שיעצור את זה. שוב אני אומר: ה' יעצור את זה, הוא יקח את כל הרשעים האלה והוא יטפל בהם, והיהודים, ירוצו, ירוצו, לקב'ה. ילדים ששבים הביתה.

רמב"ם הל' תשובה פ"י ה"ג:

וְכִיצַד הִיא הָאֱהָבָה הָרְאוּיָה. הוּא שְׂיֵאָהֵב אֶת ה' אֱהָבָה גְדוֹלָה יְתֵרָה עֲזָה מְאֹד עַד שֶׁתְּהָא נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּאֱהָבַת ה' וְנִמְצָא שׁוֹגֵה בָּהּ תְּמִיד בְּאֵלוֹ הוֹלָה חֲלֵי הָאֱהָבָה... יְתֵר מִזֶּה תִּהְיֶה אֱהָבַת ה' בְּלֵב אוֹהֲבָיו שׁוֹגֵים בָּהּ תְּמִיד, כְּמוֹ שֶׁעֲוֵנו 'בְּכָל לִבְבָּךְ וּבְכָל נַפְשֶׁךְ'. וְהוּא שֶׁשְׁלֵמוֹהָ אָמַר דְּרַךְ מְשֻׁל (שִׁיר הַשִּׁירִים ב') 'כִּי הוֹלַת אֱהָבָה אָנִי. וְכָל שִׁיר הַשִּׁירִים מְשֻׁל הוּא לְעֲנֹן זֶה...